

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA DELS SANTS JUST i PASTOR

Sant Just Desvern, 23 de Març de 2014. N° 12

MISSATGE QUARESIMAL DEL PAPA FRANCESC (fragments)

“Estimats germans i germanes.

En ocasió de la Quaresma us proposo algunes reflexions, per tal que us serveixin per al camí personal i comunitari de conversió. Començo recordant les paraules de sant Pau: «Coneixeu prou bé la generositat de nostre Senyor Jesucrist; ell, essent ric, es va fer pobre per vosaltres, perquè us enriquíssiu amb la seva pobresa» (2Co 8, 9). L'apòstol s'adreça als cristians de Corint per encoratjar-los a ser generosos i ajudar els fidels de Jerusalem que passen necessitat. Què ens diuen, als cristians d'avui, aquestes paraules de sant Pau? Què ens diu a nosaltres avui la invitació a la pobresa, a una vida pobra en sentit evangèlic?

Primer de tot, ens diu quin és l'estil de Déu. Déu no es revela mitjançant el poder i la riquesa del món, sinó mitjançant la debilitat i la pobresa: «Essent ric, es va fer pobre per vosaltres...». Crist, el Fill etern de Déu, igual al Pare en poder i glòria, es va fer pobre, va baixar enmig nostre, es va atansar a cada un de nosaltres, es va despullar, es "va buidar", per ser en tot semblant a nosaltres (cf. Fl 2, 7; He 4, 15). Quin gran misteri l'encarnació de Déu! La raó de tot això és l'amor diví, un amor que és gràcia, generositat, desig de proximitat, i que no dubta a donar-se i sacrificar-se per les criatures que estima. La caritat, l'amor és compartir tota circumstància de l'estimat. L'amor ens fa semblants, crea igualtat, derroca els murs i les distàncies. I Déu va fer això amb nosaltres. Jesús, en efecte, «va treballar amb mans d'home, va pensar amb intel·ligència d'home, va obrar amb voluntat d'home, va estimar amb cor d'home. Nascut de la Verge Maria, es va fer veritablement un de nosaltres, en tot semblant a nosaltres excepte en el pecat» (Conc. Ecum. Vat. II, Const. Past. Gaudium et spes.22)....

“La finalitat de Jesús en fer-se pobre no és la pobresa en si mateixa, sinó -diu sant Pau- «...perquè us enriquíssiu amb la seva pobresa». No es tracta d'un joc de paraules ni d'una expressió sensacionalista. Al contrari, és una síntesi de la lògica de Déu, la lògica de l'amor, la lògica de l'Encarnació i la Creu. Déu no va fer caure sobre nosaltres la salvació des de dalt, com l'almoïna de qui dóna part d'allò que per a ell és superflu amb aparent pietat filantròpica. L'amor de Crist no és això! Quan Jesús entra a les aigües del Jordà i es fa batejar per Joan Baptista, no ho fa perquè necessita penitència, conversió; ho fa per estar enmig de la gent, necessitada de perdó, entre nosaltres, pecadors, i carregar-se el pes dels nostres pecats. Aquest és el camí que ha triat per consolar-nos, salvar-nos, alliberar-nos de la nostra misèria. Ens sorprèn que l'apòstol digui que no vam ser alliberats per mitjà de la riquesa de Crist, sinó per mitjà de la seva pobresa. I, no obstant això, sant Pau coneix bé «les insondables riqueses de Crist» (Ef 3, 8), «hereu de tot» (He 1, 2).....

A imitació del nostre Mestre, els cristians som cridats a mirar les misèries dels germans, a tocar-les, a fer-nos-en càrrec i a realitzar obres concretes per alleujar-les. La misèria no coincideix amb la pobresa; la misèria és la pobresa sense confiança, sense solidaritat, sense esperança. Podem distingir tres tipus de misèria: la misèria material, la misèria moral i la misèria espiritual. La misèria material és aquella que habitualment anomenem pobresa i toca als que viuen en una condició que no és digna de la persona humana: privats dels drets fonamentals i dels béns de primera necessitat com el menjar, l'aigua, les condicions higièniques, la feina, la possibilitat de desenvolupament i de creixement cultural. Davant d'aquesta misèria l'Església ofereix el seu servei, la seva diakonia, per respondre a les necessitats i curar aquestes ferides que desfiguren la cara de la humanitat. En els pobres i en els últims veiem el rostre de Crist; estimant i ajudant els pobres estimem i servim Crist. Els nostres esforços s'orienten també a trobar la manera que cessin al món les violacions de la dignitat humana, les discriminacions i els abusos, que, en tants casos, són l'origen de la misèria. Quan el poder, el luxe i els diners es converteixen en ídols, es posen per davant de l'exigència d'una distribució justa de les riqueses. Per tant, cal que les consciències es converteixin a la justícia, a la igualtat a la sobrietat i en compartir"...."Estimats germans i germanes, que aquest temps de Quaresma trobi a tota l'Església disposada i sol·lícita a l'hora de testimoniar als qui viuen en la misèria material, moral i espiritual el missatge evangèlic, que es resumeix en l'anunci de l'amor del Pare misericordiós, llest per abraçar en el Crist a cada persona. Podrem fer-ho en la mesura que ens conformem al Crist, que es va fer pobre i ens va enriquir amb la seva pobresa. La Quaresma és un temps adequat per desposseir-se, i ens farà bé demanar-nos de quines coses podem privar-nos per ajudar i enriquir els altres amb la nostra pobresa. No oblidem que la veritable pobresa fa mal: no seria vàlid desposseir-se sense aquesta dimensió penitencial. Desconfio de l'almoina que no costa i no fa mal."

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Jn 4, 5-42

Cansado del camino, Jesús se sienta junto al manantial de Jacob, en las cercanías de la aldea de Sicar. Pronto llega una **mujer samaritana** a apagar su sed. Espontáneamente, Jesús comienza por aclarar que el verdadero culto no depende de un lugar determinado, por muy venerable que pueda ser. **El Padre del cielo no está atado a ningún lugar, no es propiedad de ninguna religión.** No pertenece a ningún pueblo concreto.

No lo hemos de olvidar. **Para encontrarnos con Dios, no es necesario ir a Roma** o peregrinar a Jerusalén. No hace falta entrar en una capilla o visitar una catedral. Desde la cárcel más secreta, desde la sala de cuidados intensivos de un hospital, desde cualquier cocina o lugar de trabajo podemos elevar nuestro corazón hacia Dios.

Jesús no habla a la samaritana de «adorar a Dios». Su lenguaje es nuevo. Hasta por tres veces le habla de «adorar al Padre». **El verdadero culto empieza por reconocer a Dios como Padre querido que nos acompaña de cerca a lo largo de nuestra vida.**

Jesús le dice algo más. El Padre está buscando «verdaderos adoradores». No está esperando de sus hijos grandes ceremonias, celebraciones solemnes, inciensos y procesiones. **Lo que desea es corazones sencillos que le adoren «en espíritu y en verdad».**

Aprender a ser compasivos como es el Padre. Lo dice Jesús de manera clara: «Dios es espíritu, y quienes le adoran deben hacerlo en espíritu». Dios es amor, perdón, ternura, aliento vivificador..., y quienes lo adoran deben parecerse a él.

«Adorar al Padre en verdad» es vivir en la verdad. Volver una y otra vez a la verdad del Evangelio. Ser fieles a la verdad de Jesús sin encerrarnos en nuestras propias mentiras. **Después de veinte siglos de cristianismo, ¿hemos aprendido a dar culto verdadero a Dios?**

REUNIONS:

DILLUNS dia 24, a les 16'30h amb els nois i noies de l'institut que van participar en la campanya de Nadal del Rebot de Càritas de St.Just.

DIMARTS dia 25, a les 20'30h. Consell d'economia.

CONFERÈNCIA QUARESMAL

La farà el nostre bisbe Agustí el diumenge vinent, dia 30, a la catedral, i a les 17h.

SORTIDA ARXIPRESTAL

La gaudirem el proper dissabte, dia 29.

Sortirem del Parador a les 8'30h.aprox.

CONDOL:

El donem als familiars de Zoila Garcia Muñoz i de Maria de los Remedios Garcia Téllez . Que descansin en la pau de Déu.

INTENCIONS DE MISSA:

DISSABTE:22	20h.	
DIUMENGE:23	11h. 13h.	difunts família Ferré-Gaig;Jordi Toran Cortés i Jordi Toran Ferragut.
DILLUNS:24	20h.	Ferran Tost; Cristina,Pablo i Jorge de Caralt.
DIMARTS:25	20h.	difunts família Vila-Oliveras,Josep M ^a Mestres Gelabert,Josep M ^a Mestres i Enriqueta
DIMECRES:26	20h.	Magí Rosell; Maria Closa
DIJOUS:27	20h.	
DIVENDRES:28	20h.	Juan-José Garriga Calonge.
DISSABTE:29	20h.	
DIUMENGE:30	11h. 13h.	Jaume Cartró; Toni Cubells Hernández (1er. aniv.)